

[Hanne Severinsen]

sant at finde en anden form for procedure, der var knap så formaliseret.

Selvfølger skal borgerne have deres rettigheder, men det kunne jo tænkes, at vi nogle gange kom til at sylte dem ind i for mange ting, sådan at de i virkeligheden først opdager deres rettigheder for sent.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Til fru Dorte Bennedsen vil jeg sige, at jeg er ked af, hvis jeg har lydt vred. Faktisk har jeg blot været ret optaget af problemerne, men det er åbenbart mit problem, at når jeg er det – og det er jeg jo relativt tit – så lyder jeg også vred, og dermed får man et almindelig vredt indtryk af mig. Det må jeg jo se hvad jeg kan gøre ved lidt mere generelt.

Jeg synes, vi har et generelt problem, når vi diskuterer disse ting. Fru Dorte Bennedsen siger, at vi er nødt til at tolke tingene også i deres meget negative form, og når jeg siger et eller andet, så kan det måske lyde postulatagtigt i nogle sammenhænge, i den forstand at jeg postulerer, at vi vil få en bedre lovgivning ud af det, og det kan man ikke andet end sige »nå« til, som fru Dorte Bennedsen siger. Det er jeg sådan set enig i.

Men så siger fru Dorte Bennedsen videre: Så frygter jeg et eller andet – f.eks. at det værste kan ske. Det er selvfølgelig svært for mig at acceptere, at når jeg sidder dér, hvor jeg sidder, skulle jeg have påtaget mig det arbejde, som jeg er glad for, fordi jeg vil skade miljøet. Jeg vil altså gerne understrege én gang for alle, at jeg kun har tænkt mig at have med dette arbejde at gøre, fordi jeg da håber på, at det bliver til gavn for miljøet. Så kan man sige, at det kan være, talentet ikke rækker; det må historien sige noget om, men jeg vil i hvert fald gerne understrege, hvad mit mål er.

Jeg sidder på den post for at gavne miljøet. Jeg mener, miljøet har det dårligt. Jeg mener, vi nu vil blive overvældet med nogle enorme miljøproblemer som følge af, hvad jeg plejer at kalde fortidens synder: kemikalielossepladserne, blyforureningen og det hele. Det vil komme løbende hen over os i de kommende år. Og det er der ikke noget mærkværdigt i. Vi har simpelt hen levet på en sådan måde, at vi har levet på naturens bekostning, og nu drejer det sig om at få en omstilling, samtidig med at vi skal løse de problemer, vi allerede har.

Det er en gigantisk opgave, og det er derfor, den kræver helhedsopfattelse og prioritering; ellers kan vi ikke løse den, så bliver vi fuldstændig rendt over ende af problemerne, og vi kommer til at hoppe rundt fra det ene problem til det andet. Og hvad værre er: Ved at løse ét problem risikerer vi at komme til at skabe nogle nye problemer.

Derfor bliver kodeordene helhedssyn og prioritering helt nødvendige. Det er mit mål. Og det er mit mål, at helhedssyn og prioritering bliver til gavn for miljøet, sådan at vi i 1990'erne kan få et bedre miljø end det, vi kan se vi har her i 1980'erne.

Det er klart, at når jeg taler om forhåndsgodkendelse kontra forebyggelse, så er det et meget godt eksempel på, at det er et postulat, når jeg siger, at det vil føre til bedre miljø. Men det er jo netop derfor, jeg tager det overordnede udgangspunkt, at det her skal føre til et bedre miljø, og lovgivningen skal derfor kombinere de to forhold, at man kan slippe for forhåndsgodkendelser, samtidig med at man har forebyggelseselementet inde i det. Det er muligt, det ikke kan lykkes – det er en ganske svær opgave – men det er det, jeg mener med, at de helt overordnede miljøhensyn skal tilgodeses.

Herudover drejer det sig om ved hjælp af nogle andre, man kan kalde det »pinde« i de retningslinjer, der er udstukket, at prøve at sige: Vi skal arbejde efter de og de retningslinjer. Om det så kan lykkes for teknikerne at nå disse politiske målsætninger, vil vise sig, men ellers har vi jo den eksisterende lovgivning at falde tilbage på. Jeg synes bare ikke, den er god nok. Men det er jo ikke sådan, at vi ikke har noget, hvis det ikke lykkes sådan, som vi gør det nu, med helhedshensyn og prioritering.

Så siger hr. Leif Hermann, at det er praktisk at inddrage Folketinget, netop når det er et ambitiøst projekt. Det er jeg meget enig i. Hvis vi skal nå at gennemføre det, skal diskussionerne starte nu, og derfor er det også fint, vi har denne diskussion i dag.

Hr. Leif Hermann undrer sig over, at vi nu har udstukket nogle retningslinjer, men der har jo faktisk fundet en debat sted, og der er da også en række folketingsmedlemmer, der på forskellig vis har bidraget til debatten i aviserne og andre steder. Det har vi lyttet til, ud over at debatoplæggene jo på forskellig vis har været ude til høring og kommentering alle mulige steder.